

Արք. բարեկեց զայն. ստիպյալ Արամ անորոշ-
բարեկեցին դրամս ճշրկալով՝ հարկադրուե-
ցաւ իւր սպիկան ներկայացնելու այդ տրամն
հաջողաւոր համար թէ ո՞րչ էր զմեր սպե-
ր ժամը 6 1/2 իւր զպիտանուն հրաւիրու-
ղը, եւ այս՝ զից մը զԳլխաւորի թեման
զից վարձարանան իրենց պատանաւուն
բանի գաղտնիքը, եւ երեսովք տալ կ'ու-
զէր, մինչ այժմ ստիպուած էր իւր աղ-
ջկան հմտութեան դիման.

—Արամ! խոչնդոտեալ, հայրիկ, պա-
տասխանելու Ստոյիկ, բայց կ'ոչ հաստիս
որոյ ձայնիչ, ինչու-դը կը խեղդէր զմեր.
որքան անոյշ կը հնչէր Արամ! խոչն-
դոտեալն այսչ.

—Բայց ո՞ր է խեղճերնդը, երէկ դի-
ւեր բերեր եւ այս անամար եւ դեռ հիմա
կուտայ իմս:

—Միւրեք Գարեգինին խոթալէք վերջը
բերին, հայրիկ, միմիջեկ նորից.

Ժամը չորս ու կէսն էր, վարձարարը
ժամանցցը նայեցաւ. ինքզինք շուտաւ
շտեկ. չղքեանաւուն պիտի համարէ. Աստ-
ղիկ մնալոր թշուալեան մը բերաւ անոր
գլխի մազերի, աշխարհ էր համալ.

Վարձարարը մեկնած էր եւ Սուրբիկ
հանդը խոչնդոտեալ լլնած. Աստղիկ խոցայտ
այցաւարտին վրայ զոր հայրն իւր աճա-
րարանեւ մէջ անգամայն վրայ մտնած էր,
սաւա զայն իւր ցուցողորն մտայն մէջ, եւ
կարողաց թէ Արամ! խոչնդոտեալ էր խեղ-
ջը, իւր հորմըն ու նոյնն ուր դար զինքն ան-
պատմաւ. տակնիւն՝ կարեւոր խնդրոյ մը
վրայ տոկոսացնելու. համար.

ՏԻՐԱԿՈՒՅ ԿԱՄԱՐԱՐԱՆԱՆ

(ԸՆԴՈՒՆԱԼԻՔԻ)

